

„Ахъ! колко е трудно да се свали единъ тиранъ!“ извика Фреронъ.

„Но отъ Капитолий до Тарнейската канара има само единъ раскрячъ“, бѣ казалъ Мирабо.

Въ името на Републиката бѣше издадено постановление за арестуването на двамата братя Робеспьеръ, Сенъ-Жуста, Кутона и Леба. — „Републиката загина, защото разбойниците побѣдиха“, извика Робеспьеръ.

Но още прѣди да бжде извѣстенъ резултата на засѣданието, главния съвѣтъ на общината, събранъ въ градския домъ подъ прѣдсѣдателството на Леко-Фолъорио издаде една прокламация, която свършваше съ слѣдующия въззивъ къмъ бунтъ: „Народе, стани, нека не губимъ плодоветъ на 10 августъ и на 31 май. Да хвърлимъ въ гробищата всичкитѣ измѣнници“.

Съвѣта свика парижскитѣ секции. Но болшинството отъ тѣхъ останяха вѣрни на Конвента, особено тие що бѣха около градския домъ. Централната секция отказа да удари тревога въ полза на бунта отъ звѣнарницата на Нотр-Дамъ.

Страната на Общината държеше началника на народната гвардия Хенрио. Той заповѣда на войската си да завземе помѣщението на Конвента. Коло д'Ербоа, който прѣдсѣдателствуваше бѣше извѣстенъ, че връхъ Тюлери сж насочени топове. Минутата бѣше рѣшителна, но той геройски се държа: „Граждане, каза той, дойде време да умремъ на постовитѣ си. И събранието не се мръдна отъ мѣсто, макаръ галериитѣ за публиката и да се испраздниха набързо.

Тая постѣпка парализува рѣшителността на Хенрио. Той веднага се спрѣ, слѣдъ това повърна се заедно съ щаба си и се опѣти къмъ градския домъ; до толкова високото име на Конвента и силата на закона, вдъхнаха уважение даже и въ тоя грубъ войникъ. Человѣкъ